

Narozen dne 23. dubna 1906 v Brně z dělnické rodiny.

Maturoval na klasickém gymnasiu v Brně s vyznamenáním (1925).

Filosofickou fakultu ukončil jednak doktorátem (1930) s výborným prospěchem (s právem promoce sub summis auspiciis, jehož neužil), jednak státnicemi z filosofie, češtiny a němčiny,

Od druhého roku vysokoškolského studia se stává vědeckou pomocnou silou (1926) a pak asistentem-volontérem Psychologického ústavu (do r. 1931).

Od roku 1926 vědecky publikuje, ještě jako asistent supluje krátce na II. st. reálce na žádost Zemské škol. rady a přednáší na pokrokové Pedagogické akademii a na Šole vysokých studií pedagogických. Současně se od roku 1926 stává členem (později i členem a jednatelem výboru) Společnosti pro výzkum dítěte zal. Babákem a vede její poradnu, členem redakce (založené) Psychologie, pravidelně sleduje v kulturní rubrice Lidových novin novinky z psychologie a filosofie.

V letech 1931 a 1933 vyučuje na ref. reál. gymnasiu v Tišnově a tam působí současně jako školní psycholog (tato činnost byla oceněna i v úředním vysvědčení o učitelském působení slovy: „za veškerou svědomitou práci jak profesora, tak školního psychologa, jakož i za neúnavnou práci lidovévychovnou“).

Zemskou školní radou je pak vybídnut, aby vedl Studentskou poradnu Péče o středoškolské studentstvo a je přeložen od r. 1933/34 do Brna na klasické gymnasium (1933-1939). Stává se zkušebním komisářem pro ustanovovací zkoušky profesorské i uvádějícím profesorem.

Od 20. XI. 1939 se stává věznem gestapa až do svého útěku 15. dubna 1945 (podrobněji ve veřejné činnosti).

Po osvobození se vrací na gymnasium, ale je současně vyzván, aby působil na filosofické fakultě. Přednáší nejdříve jako smluvní supl. profesor, pak jako řádně habilitovaný docent (1946).

Od r. 1950-1958 působil v psychiatr. léčebně jako klinický psycholog. Zavádí nové metody psychoterapeutické i rehabilitační a dostává se mu diplomu a titulu vzorný pracovník Jihomor. kraje ve zdravotnictví.

Od r. 1958-1963 působí na psychiatrické klinice v Brně. V té době je zástupcem vedoucího brigády socialistické práce (písemné poděkování).

Prof. Chmelařem je požádán, aby vstoupil do oddělení vývojové psychologie JAK ČSAV (1963 v prosinci). Po zřízení Psychologického ústavu

ČSAV (1. IV. 1967) přechází oddělení vývoj. psychologie jako pobočné pracoviště do Psychol. ústavu ČSAV se samostatným statutem. V něm

je zástupcem vedoucího a vedoucím dvou oddělení (nejdříve jako vědecký

později jako vedoucí vědecký pracovník).

V r.1967 je vyzván děkanátem Filosofické fakulty k profesorskému řízení. Po něm je v r.1968 jmenován profesorem psychologických věd. Na fil.fakultě vedl katedru psychologie od 15.dubna 1968 a vzdal se vedení pro vážné srdeční onemocnění(1970), ale dále působil jako profesor až do konce léta 1971 při polovičním úvazku. K tomuto datu podle vysokoškolského zákona(novely) po dovršení 65 let odešel, aby se konečně mohl cele věnovat badatelské práci v Psychologické laboratorii ČSAV.

Při prověřkových pohovorech v r.1970 byl kladně hodnocen a byla s ním uzavřena čtyřletá smlouva.

Publikační činnost a činnost redakční

Publikuje od svých studentských let jednak vědecky, jednak beletristicky a populárně vědecky. Byl a je činný rovněž jako překladatel (přeložil R.Müllera Freienfelse Psychologii přítomnosti a účastnil se na dalších překladech z odb.literatury v překladatelských kolektivech).

Vydal dvě knihy vědecké, 2 monografie, tři skripta, desítky vědeckých studií a desítky jubilejních článků, recenzí a kritik. Napsal se svou ženou dvě populární knížky pro rodiče a účastnil se na řadě dalších jako přispěvatel.

Vydal také 6 knížek veršů a próz (jedna poctěna hlavní cenou nakl.Melantrich). Uveřejnil knihu rozhlasových svých projevů.

Ještě za studentských let se stal spoluredaktorem odb. revue Psychologie, vedl psychologickou a filosofickou rubriku Lid.novin a Naší Doby, spolupracoval s Indexem a s řadou dalších odb.revui časopisů.

Byl hlavním redaktorem pokrokového Listu Sdružení moravských spisovatelů, nakl.redaktorem Záře a pak Rovnosti, je dodnes redaktorem-členem redakční rady Psychologie a patopsychologie dieťaťa .V celost.časopise Rodina a škola řídí Poradnu (spolu se svou ženou).

Činnost veřejná

Vedl psychologické poradny pro děti a mládež (Společnost pro výzkum dítěte od r.1926 a Studentskou poradnu od r.1934-39). Veden zásadou spojení vědy a praxe se stal průkopníkem aplikace psychologie v lékařství a některých moderních psychoterapeutických a rehabilitačních metod, z nichž některé sám vytvořil jako originální metody (psychoterapie v harkogenové narkóze), zejména od r.1950.

Stal se dlouholetým členem poradního sboru ministerstva zdravotnictví, předsedou zdravotnické sekce československé psy-

chologické společnosti při ČSAV a členem jejího ústředního výboru od jejího založení. Byl a je členem mnoha odborových koncepčních komisí v kolegiu, ministerstvech, členem různých komisí v kraji a městě Brně (protialkoholní, populační atpod.), členem výboru psychiatrické sekce Lékařské společnosti J. E. Purkyně atd.

Byl a je členem koordinačních skupin badatelského plánu at. výzkumu a sám od začátku aktivně na státním badatelském plánu pracuje. Je členem vědeckých rad, předsedou při oponentských řízeních, předsedou nebo členem zkoušebních komisí atd.

Z dlouhé řady veřejných funkcí uvádíme aspoň tyto: člen akce za demokratické Španělsko, člen Zemské kulturní rady a svolavatel její literární sekce, místopředseda Sdružení moravských spisovatelů, člen Syndikátu spisovatelů a člen moravské pobočky a výboru Svazu čes. spisovatelů, člen výboru Dělnické akademie, spoluzakladatel Socialistické dělnické akademie, jednatel Filozofické jednoty, člen výborů různých protifašistických organizací, SPB atd.

Za nejvýznamnější politickou činnost pisatele lze považovat jeho činnost odbojovou, kterou začal přípravou ilegálního hnutí hned od Mnichova a řadou akcí (napov. akce) spolu s levicově orientovanými přáteli zejména z vys. škol, dělnického hnutí atd. Ve funkci gener. tajemníka ON a odbojových složek na tuto organizaci napojených prosadil do tříčlenného moravského direktoria účast reprezentanta KSČ uš. a red. Indexu Oldřicha Blažka. Vypracoval i socialisticky zaměřený program ON.

V letech 1968 a 1969 se nezúčastnil žádných akcí protistátního nebo protistátního charakteru. Kladně byla zhodnocena jeho korektivní činnost mezi studenty FF.

V době působení na psychiatr. klinice byl zástupcem vedoucího brigády socialistické práce.

Přednášková a popularizační činnost je velmi rozsáhlá. Přednášel na zdravotnických školách, na školách práce, v doškolovacích kurzech Ústavu pro doškolované lékařů, v Ústavu pro doškolování středně zdravot. pracovníků, v Krajsk. pedagog. ústavu, KÚMZ, MÚMZ, na nejrozmanitějších vzdělávacích kurzech lékařů a sester, ve zdravot. osvětě, Socialistické akademii, Soc. společnosti pro vědu, kulturu a politiku, jejíž je členem, ve Svazu českoslov. sovětsk. přátelství, SPB, ČSČK, ROH, v rodičovských sdruženích, rozhlasu, televizi atd.

Počet takto proslouvených přednášek a besed jde do set.

Vyznamenání

jednak za činnost v odboji (2 odbojová vyznamenání: ministra vnitra a pres. republiky), jednak za činnost vědecko organizační (stříbrná medaile UJEP) a veřejnou činnost (2 x pamětní medaile k jubileu republiky), diplom vzorného pracovníka Jihočeského kraje za budování soc. zdravotnictví, diplom za budování CO a řada uznání rezortních i za plnění badatelského plánu.

Rodinný život

Manželství je mimořádně harmonické. Pisatel bydlí s manželkou ve společném bytě ještě se synem, provdanou dcerou, zetěm a vnučkou v atmosféře ničím nerušeného společenství, důvěry a spolupráce.

Robert Kottický